

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Ja, jeg vil ikke i noget klammeri med hr. Frank Aaen, for det synes jeg ikke der er nogen grund til. Jeg vil bare sådan for en ordens skyld sige, at jeg kan selvfølgelig ikke skrive under på den karakteristik, der blev givet nogle gange undervejs i talen, af SF.

Anden næstformand (Henning Grove):

Vi går videre i ordførerrækkefølgen. Hr. Flemming Kofod-Svendsen.

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Til indledning vil jeg sige to overordnede ting om finansloven.

Det ideelle forlig efter Kristeligt Folkepartis opfattelse er et forlig, som omfatter et bredt udsnit af Folketingets partier formuleret som et forlig hen over midten. Det tror vi vil give den største robusthed for finanslov 2001.

Det andet generelle, jeg vil trække frem, er, at når man ser på den beskrivelse, regeringen har givet af de sidste 7 års udvikling, er det jo helt fantastisk, som det er gået. Men netop når det er gået så fantastisk, så mener vi fra Kristeligt Folkepartis side, at ambitionsniveauet for at afvikle statens gæld er for ringe. Det burde være muligt i et hurtigere tempo at nedbringe statens gæld og dermed renteudgifterne. Den bedste fremtidssikring er jo, at vi har langt mindre gæld og dermed færre renteudgifter. Det ville jo give mulighed for bl.a. de udfordringer, som vi alle ved kommer på ældreområdet. Vi ruster os bedst til det ved i hurtigere tempo at afvikle gælden.

Så vil jeg kommentere en række af de dele, som finansloven består af. Jeg vil begynde på erhvervsområdet. Her foreslår regeringen en nedsættelse af selskabsskatten, og det kan da isoleret set være udmærket, men vi mener, omkostningerne er for store. Det, at saldoafskrivningsprocenten nedsættes fra 30 til 25, og at mulighederne for forskudsafskrivning afskaffes, giver en forkert signalvirkning.

Vi mener, at her får de, der satser på innovation, og igangsætterne, som må have mulighed for at komme i gang med deres virksomhed, jo ikke noget særligt ud af, at selskabsskatten bliver nedsat. De bliver tabere i dette spil. Det bliver især den finansielle sektor, der får fordele af, at selskabsskatten bliver nedsat. Det mener vi ikke skal ske på bekostning af iværksættere

og dem, der især har brug for en hurtig afskrivning af deres maskiner osv.

Så er der en række andre initiativer på erhvervsområdet, som vi mener samlet set betyder, at det bliver dyrere at ansætte folk, at have folk i sit brød. Samtidig – og det er vi enige med regeringen i – er det meget afgørende, at vi skaber et rummeligt arbejdsmarked. Der er sat 400 mio. kr. af under Socialministeriet, og jeg tror, det er en rigtig vurdering, at vi her skal have en buffer, som skal udmøntes. Og det vil også koste erhvervslivet noget. Her mener jeg, at indsatsen fra erhvervslivet skal være, nemlig at vi bliver meget bedre til at få brugt menneskers arbejdsevne. Det er jo også nøgleordet i den kommende pensionsreform.

Der synes vi ikke, at det er klogt samtidig at lægge samlede byrder på erhvervslivet på over 1 mia. kr.: beskæringen af ATP-kompensation på de 575 mio. kr., arbejdsmiljøafgiften på de 300 mio. kr. og forlængelsen af G-dagsperioden fra 2 til 5, ganske vist kun en enkelt dag næste år, men det er en belastning på 70 mio. kr.

Så savner vi også et fortsat loft over landbrugsjordskatter. Det manglende loft er jo reelt en ekstra udgift på ca. 250 mio. kr. I sig selv stiger jordskatterne jo alene med et uændret loft 100 mio. kr. som følge af, at jorden er vurderet højere. Så der bliver en merindtjening fra statens side.

Jeg mener heller ikke, det er rigtigt at lave besparelser på konsulentordningen. Vi mener også, der er brug for at styrke fødevarerikkerheden. Og endelig forstår vi ikke, at regeringen over for fiskeriet forhandler sig frem til et strukturstøtteprogram, som er i dansk interesse, men så ikke afsætter de 75 mio. kr. til dansk medfinansiering.

Så her er en række områder, hvor vi synes, at regeringens profil er forkert, men vi er meget enige i, at vi skal sætte alle kræfter ind på at skabe det rummelige arbejdsmarked.

Så vil jeg også lige komme med den sidebemærkning, at det jo også bliver dyrere ved, at AER-bidraget bliver sat op. Det er en del af ordningen, så det konstaterer vi. Men vi bemærker, at det, at bidraget bliver sat op fra 1.160 kr. til 1.320 kr. pr. ansat også vil belaste erhvervslivet.

Så vores samlede frygt er, at med dét, regeringen lægger op til, så bliver det den virkelig effektive arbejdskraft, man vil satse på, og det bliver sværere at få den i arbejde, som er handicappet på en eller anden måde. Det er jo stik